

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Ishaja vsak četrtek in valja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravnistru v dijaškem somonihu (Knzhenseminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na volikem trgu po 5 kr. — Rokopisil se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Telegram iz Ptujja.

Slovenski kandidat gospod Božidar Raič je najsijajnejše zmagal. Od 360 oddanih glasov je dobil g. Božidar Raič 318, Loeschnigg le 42 glasov. Slava volilcem!

Šesti občni zbor Slovenskega društva.

(V Šmariji 27. januarja 1884.)

Ptujske, celjske, šmarijske in slatinske nemčurje moralo je hudo piknoti naznanilo, da zboruje naše, čedalje krepkeje, politično Slovensko društvo v Šmarijah, v tistih Šmarijah, ktere so lani šulvereinarji s pijančevanjem in razsajanjem v nemškutarsko mrežo vabili. To jim je bilo preveč. Ni čuda, da se je nekaj storilo, kar bi zdrava pamet opustila. Sklene se namreč tudi za po sili liberalno-nemškega kandidata Löschnigga zborovati v gostilnici g. Jagodiča. Iz Celja so na tega moža tako neusmiljeno pritislili, da ni smel svojih prostorij nikomur prepustiti. Po rani in pozni službi božji dajo pri cerkvi in s plakati na stenah naznaniti, da pride ob 1. popoludne kandidat Löschnigg in bržčas tudi njegov ptujski in celjski rep. Toda navzoč je bil samo Miglič iz Slatine in adjunkt Gerčar, ki je baje 2 sodčeka pive dal prirediti. No, in sedaj, čakajo in čakajo, pa ne pričakajo ne volilcev, pa ne kandidata Löschnigg-a. Vse je izostalo. Da se misliti, kako so sedaj nemčurski glavači, okrajev šmarijskega in rogačkega vsled te očitne sramote poparjeni, potlačeni, pobiti!

Med tem pride 3. ura popoludne. Iz nad g. Anderluhove lepe hiše plapola krasna velika slovenska bandera. Pred hišo in v njej je vse natlačeno ljudi, ki prihajajočega kandidata č. g. Božidara Raiča z živahnim živio-

klicanjem pozdravljajo. Zborovanje odpre društveni podpredsednik č. g. dr. Gregorčec, s 3kratnim živio svitlemu cesarju, predstavi v osebi g. plem. Felicettija c. k. vlade zastopnika in da besedo č. g. Božidaru Raiču.

Govornik burno pozdravljen izpové najprvle, ka se on sam nikomur v poslanca ne sili, ampak da so ga prijatelji nagovorili, naj kandidira. Vendar če narod ubogi slovenski hoče, da on v 57. svojem leti to breme prevzame, pripravljen je vse svoje moči posvetiti, da pomaga tudi v državnem zboru Slovencem priboriti narodne pravice, preden se v grob leže. Potem zavrača jedrno napade nasprotnikov, ki pravijo: le mešnika ne. Zakaj, pa ne? Tega ne povedó, ker nimajo vzrokov. Če narodni mešnik slovenskega naroda ne ljubi, potem ga nihče na celem sveti ne ljubi. Mešnik je pastir, a pastir ne more biti volk. Volkovi prihajajo nam od inod. [Burno živio.]

Zatem razklada svoje politične nazore, kakor so jih naši bralci itak uže v pozivu njegovem čitali. Krasno povedano je bilo to, zakaj Slovenci od Gradeca silimo proč, namreč, ker tje le plačujemo, a celo v deželnem zboru nam pravijo: če bodo slovenske tirjatve pravične kolikorkoli, mi jim vendar ne damo obveljati. Če pa dva vkup ne gledata, zakaj bi se ne razšla? Ljubeznjivega slavičeka in grdega jastreba vkup v eno kletko zapirati, to vendar ne kaže. [Burno živio.]

Po končanem govoru je kmet Štante priporočeval jednoglasno voliti Bož. Raiča, kar je bilo z rokoploskanjem in živio-klicanjem sprejeto. Potem se zglesi J. Pepevnjak od sv. Florijana in želi, naj bi gospodje v kancelijah več storili, da bi kmetje ne bili prisiljeni toliko dohtarjem plačevati, in naj bi se s kaznovanci trdneje postopalo. Na dalje želi kmet Stoklas, naj bi se trganje gruntov ustavilo, eksekutorji dačni odpravili. G. Raič je obljubil željam ustrezati ter rekel, naj mu volilci, kmetje, ustno ali pismeno le izpovejo svoje želje, on se